

nen med Foredrag, Diskussioner, Læsning o. lign. Det foreslaas derfor i Stk. 2, at Tilskud under særlige Forhold kan gives til Institutioner med det Formaal at syssel-sætte Børn over den undervisningspligtige Alder udenfor Arbejdstiden. Det bemærkes, at det ikke er Tanken, at der skal kunne ydes Tilskud til almindelig Aftenskoleundervisning i Henhold til denne Bestemmelse, men kun til det særlige Klubarbejde for unge arbejdsløse.

Udvalget har overvejet, hvorvidt der i denne Forbindelse bør indføres Regler om Ydelse af Statstilskud til Driften af og eventuelt til Oprettelsen af Feriekolonier for Børn fra mindre bemidlede Hjem. Udvalget har megen Sympathi for det Arbejde, der udføres gennem Feriekolonierne, hvis Virksomhed sikkert er af stor Betydning som forebyggende, navnlig i sundhedsmæssig Henseende. Man mener imidlertid ikke at kunne stille Forslag om Ydelse af Statstilskud til saadanne Institutioner, dels af Hensyn til den økonomiske Rækkevidde heraf, dels fordi man ikke mener, at saadanne Regler hører hjemme i dette Afsnit.

Til § 6.

Bestemmelsen afløser Reglerne i §§ 3 og 4 i Loven af 30. Juni 1919. Udvalget foreslaar, at der i Loven optages Regler om, at der kun kan ydes Tilskud til Institutioner, med hvis Ledelse og økonomiske Forhold der føres Kontrol gennem en ansvarlig Bestyrelse, idet man ikke mener at kunne anbefale, at private Personer, der ganske for egen Regning opretter og driver saadanne Institutioner, skal kunne oppebære Tilskud; Tilskuddet vil da let væsentligt blive et Tilskud til den paagældende private Person. Derimod mener man ikke at kunne gaa saa vidt at foreslaa udelukket alle Institutioner, der drives for Lederens Regning og ikke er konstitueret som selvstændige Institutioner. Der synes ikke at foreligge tilstrækkelig Grund hertil; mange af de nuværende Institutioner drives for Lederens Regning, uden at dette har givet Anledning til uheldige Forhold. Man mener derfor at kunne nøjes med den Kontrol, der ligger i, at Institutionen har en ansvarlig Bestyrelse, til hvis Afgørelse man ogsaa foreslaar henlagt Afgørelsen af, om Børnene kan besøge Institutionen helt eller delvis uden at betale Vederlag. Reglen i § 3 i Loven af 30. Juni 1919 om, at det er en Betingelse, at der opkræves en passende Betaling for Børnene foreslaas nemlig opretholdt, hvorhos man foreslaar fastsat, at denne Betaling mindst skal svare til Værdien af den Kost, der af

Institutionen ydes Børnene. Det er nemlig ikke Hensigten, at disse Institutioner delvis ved Hjælp af Statstilskuddet skal overtage Forældrenes Forsørgelse af Børnene ved at yde dem et eller flere Maaltider vederlagsfrit. Som efter Udvalgets Mening værende af særlig Betydning foreslaas det endvidere fastsat, at det er en Betingelse for at opnaa Statstilskud, at Institutionen er aaben for Tilgang af Børn i mindst 4 Timer daglig paa Sognedage hele Aaret rundt med Undtagelse af en rimelig Sommerferietid. En af Hovedopgaverne for disse Institutioner bør være at hjælpe de Hjem, hvor begge Forældre maa gaa paa Arbejde om Dagen, og denne Hjælp maa ikke gøres illusorisk derved, at Institutionerne holdes lukkede visse Dage om Ugen, f. Eks. om Lørdagen, hvad der har været enkelte Tilløb til, eller kun er aaben et Par Timer daglig. Udvalget mener dog ikke at kunne gaa længere end til at kræve, at Institutionerne skal være aabne 4 Timer daglig. Denne Betingelse er særlig af Betydning for Institutioner, der modtager Børn under den skolepligtige Alder, og for ikke at udelukke forskellige Fritidshjem, der nu modtager Tilskud, og hvis Virksomhed anses for ønskelig, foreslaas der givet Socialministeren Adgang til at dispensere fra denne Betingelse for Institutioner, der modtager Børn over 7 Aars Alderen.

Udvalget fremsætter derhos Forslag om, at kun Institutioner, der udelukkende eller dog væsentligst modtager Børn af mindre bemidlede Forældre, kan faa Tilskud, idet man ikke mener, at der er Grund til at yde Tilskud til Institutioner, der søges af Børn, hvis Forældre er i Stand til at betale et Vederlag, der fuldt ud dækker de med Institutionens Drift forbundne Udgifter.

Da det overalt anses for meget ønskeligt, at de forebyggende Børneværnsinstitutioner i de Tilfælde, hvor Hjemmet er ude af Stand til at tage sig forsvarligt af Børnene, benyttes i videst muligt Omfang, foreslaas det derhos, at det sociale Udvalg i Trangtilfælde, uden at Hjælpen faar nogen Retsvirkninger, kan betale for Børns Benyttelse af disse Institutioner, ogsaa naar Forældrenes Benyttelse af denne er frivillig og ikke er fremkaldt af et Paalæg i Henhold til dette Kapitels § 1. At det foreslaas, at ogsaa Institutionen kan fremsætte Andragende herom, skyldes, at denne ofte bedst vil være i Stand til at konstatere, at Børns Udeblivelse skyldes økonomiske Vanskeligheder hos Forældrene, som maaske ikke ved, at der er Adgang til at faa Hjælp til dette Formaal, eller kvier sig ved selv at fremsætte Krav derom; man har derfor